

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КЪНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ И. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ налази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола годње 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врте 5 крајц. за трипутъ. № 41.

ЦРНЫЙ ПРОСІЯКЪ.

(продужено.)

Дошав у свое обиталиште, одма приђе просіакъ къ свомъ сандуку и отвори њгову яку браву. У сандуку быяше прилично знаменита сума уразнымъ новцима, и една записна књижица, на којой быяше изрезано едно име. Црнаць метне у свое сокровиште свой дневный добытъ, кои се доста великъ видіо, и потомъ отвори брзо записну књижицу.

„Право,“ рече онъ, разгледавши неке артїе; „Ф. А. Ово су почетачна писмена њногоъ имена.“

Онъ быяше тако яко усхићенъ, да му ноге нису могле држати тереть тела, но седне на свою постелю.

„Тако самъ дакле напоследку нашао“ проговори онъ „почемъ самъ е 20 година нестрпелливо, непрестано тражіо? Ахъ! Я већъ често мащя да самъ цѣль постигао! — Кадъ бы се и за овај паръ преварио!“

Њгова глава клоне къ прсима; онъ стаяше мало недвижимъ и као пораженъ безнадежносћу. Али опеть наскоро усправи свой високий стасъ и изъ њговы очію светляше се крепость и поузданъ.

„Не, не!“ продужи онъ, за овај се паръ неварамъ. Све ми каже, да е она, и мой посао приближава се свомъ краю.“

Онъ устане. Њгово црно лице, коегъ яко изражене черте издаваху снагу душевну и благость, добые изразъ свечане туге. Клевне предъ трофеіомъ и притисне златне еполете на своя уста.

Дуго стаяше у овомъ положеню, погруженъ у давнащя сећаня; неколико суза излете му изъ очію и спусте се полако низъ црне прси.

„Господине!“ рече тихимъ гласомъ, почевши неотице давно забравльнымъ правымъ црнаца езикомъ: „мой добрый господине!“

Ове речи чиняу се, као да су у њму спомень негдашнъ любви пробудиле; онъ любляше еполете као съ усхићенъмъ.

„Ты си тамо горе! Ты ме видишь одозго!“ повиче узбућенъ. „Радуй се! радуй се! твоя последня воля испуниће се!“

III.

Хотель Рембри быяше велико и лепо зданіе лежече измежу авліе и баште, главна капія вођаше на сокакъ Гренелскій. Разрушени у време републике грбови небыду іоштъ поправльни, али опеть виђаше се іоштъ на великомъ гвоздемомъ балкону змай рембрійскій и маршалскій штапъ французскій.

Овогъ вечера быяше балъ у хотелу. Сала быяше осветльна. Служители у богатомъ оделу итали су безъ шума, силазили и узлазили узъ басамаке застрвене ћилимомъ. Изъ сала и галерія блисташе се светлость свећа. Овде онде могоше се крозь пола отворене завѣсе видети украси каменорезни или по кои образъ у златномъ раму каквогъ давнашнъгъ предка. Полилеи светляу се крозь свилене завѣсе, и њіове кристалне призме бацаше светлость на зидове сусѣдны кућа.

Све то виђаше се, али само кадъ се оба крила главне капіе отворе, да съ грбомъ украшена кола уђу, кое кадъ е было, капія се затвараше и ништа се више не виђаше. Ёръ лепый светъ показуе се као саревнѣвъ на свое весель. Само крадомъ смеде непосвећенъ продрети са своимъ брзимъ и любопытнымъ погледомъ у тайне ове отмѣне госпде.

Предъ хотеломъ навальываше гомила людій: просіака и безпосличара; првы е было 1816. године іоштъ врло много, а други у свако време има безъ броя. Кадъ годъ се главна капія отвараше, стотина оштры, любопытны погледа полетау у авлію, и потомъ брзо као стреле у дубльину ходника.

„Лепы діаманта!“ рекне еданъ сматраюћи едну младу женску, коя садъ силазаше съ кола.

„Мажљиви су!“ примѣти другій, слегнувши раменима.

„Каква свѣжа боя лица!“ повиче лаковераць.

„Белило е!“ одговори сумняць.

А просіаци викау са срцепараюћимъ гласомъ: „даруйте за име Бога!“

Потомъ се опеть оба крила одъ капіе съ дупомъ затворе, и све быяше мирно.

(продужиће се)

ЗАЧИННИ.

Ако ко и утече одъ вешала, зато нѣ утекао одъ ђавола.

Неправедна пара оће да однесе читавъ грошъ.

Газда више види са еднимъ окомъ него слуга са четири.

Гди се дрва секу ту мора бити и иверя.

И криво дрво дае правъ пламень.

Збогъ яя трнимо и кавотанъ ковошака.

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.**С Р Б И Ј А.**

По гласу „Званичны Новина“, постављенъ е за Началника одѣленія рударскогъ при Попечительству Финансѣ, г. Херманъ Брайтхауптъ, а за Надзирателя чекића (самокова) у Майданпеку, г. Юлиусъ Фабіанъ.

Стойко Петровићъ Мл. Писаръ Суда Окр. Смедер., после дужегъ болованя преселио се у вечностъ 13. тек. месеца у Београду.

Т У Р С К А.

У Цариграду 4. Мая. У слѣдству новозаключене конвенције повлаче се саюзне войске съ Крима много живостнѣ. Енглеска кавалѣрія почела се навозити на море, и индискій копѣлѣници продали су турскомъ правительству 600 своѣй коня. Идуће неделъ быће стављена турско-енглеска легія подъ команду турску. Персоналъ руске посланичке канцеларіе стигао е у Цариградъ и то г. Пизани, два Тимонія, баронъ Хибшъ и еданъ драгоманъ. За рускогъ ђенерал-конзула у Смирни постављенъ е г. Юговићъ, бывшій рускій ђенералный конзулъ у Палестини. Г. Василие заступае Русію у конференціама, кое ће се у смотренію подунавски княжества у овима држати.

Съ Крима е отишло до 28. Априла 55.000 Француза, 9000 Енглеза, 7000 Піемонтеза и 10.000 Турака. На Криму стоє дакле јошъ 85.000 Француза, 40.000 Енглеза и 9000 Піемонтеза. Маршалъ Пелисіе остае на Криму до коначногъ одлазка войске.

Р У С И Ј А.

У Петербургу 26. Априла. Великій князь Константинъ издао е еданъ приказъ у смотренію раздѣленя флоте, коя ће се одсадъ састояти изъ три дивизіе, сирѣчь: една на балтійскомъ, друга на беломъ мору, а трећа на мирномъ океану, будући флота на црномъ мору однада у слѣдству паризкогъ уговора. Ове три дивизіе деле се на 10 бригада (две дивизіе свака по три, а една на четири бригаде) и на 26 екипажа.

„Шлезисше цайтунгъ“ доноси намъ слѣдуюће саобштенъ изъ Париза одъ 29. Априла: Еданъ дневный приказъ ђенерала Ростовцова, кои е, као што е познато, пре краткогъ времена постао управителѣмъ войнички заведенія, саобштава условія, подъ коима се ове године офицери у ђенерал-штабску академию примити могу, и ясно се види, како изъ те околности, што нѣ брой питомца строго опредѣленъ, тако и одтудъ, што се примѣлѣнима велике користи даю, да правительство озбыльно око тога ради, да образує ваљне и способне офицере Командантъ корпуса има власть пресудити, да су

они офицери, кои се за речену академию пріаве, довольно научно образовани и у войничкой служби и вештини спремни, и нарочито да л' су доброгъ поведенія. И ако пріављени офицери имаю сва условія на својой страни, онда они добываю путнога трошка, за цѣло време бављеня на академіи двогубу плату, и ако се добро покажу, и додатакъ къ плати, а ако получе добра свидѣтельства, онда ће добыти нове додатке, повышенъ чина, и плате, знаке одличія и т. д. Свакій, кои е годъ годину дана у гвардіи служію, може ступити у ђенерал-штабъ. И нај-после дозвољно е вышнимъ и дивизионимъ ђенералима, да одъ тій офицера себи по едного ађутанта изберу, кое е овима одъ найвеће важности, будући они као ађутанти имаю много више прилике одликовати се, него у простой служби. Ове су користи тако знатне, да ће оне на свакій начинъ побудити врло много офицере, да се научно изобразе и дотерау.

— Изъ Архангела являю, да су башъ оногъ дана, кадъ е царскій манифестъ о миру обнародованъ, први морнари одъ црноморске флоте тамо присѣли, и да су шта више неки и на самомъ благодаренію присутствовали. Жительство ій е съ найвећимъ одушевљеніемъ и радощу примило.

О путованію цара Александра саобштава еданъ дописникъ „Шлезисше цайтунгъ“ изъ Варшаве подъ 4. Маіомъ слѣдуюће: „У свити (пратнѣи) цара рускогъ, кои ће зацело 9. Мая у Варшаву стићи, налазиће се државный секретаръ краљства польскогъ. Г. Турнуль, и министеръ иностраня дѣла князь Горчаковъ. Овди у (Варшави сирѣчь) очекую сви, да ће царъ за време свогъ бављеня чинити много милости и помилованя, и као што добро извѣштена лица потврђую, састояће се те милости у слѣдуюћемъ: Обште помилованъ (амнестія) за све участнике како у буни год. 1833. тако и у доцнимъ политичнымъ покретима: уводењъ польскогъ езика у школама и установљенъ едного медицинскогъ (лѣкарскогъ) и правословногъ факултета у Варшави. — Други иду јошъ далъ и потврђую, да ће съ обштимъ помилованіемъ бити скопчанъ и повраћай свою узапѣнену добара, као и да ће царъ и цело свеучилиште Варшавско наново поиди и польскій езыкъ у свима гранама управе увести. Много пакъ веле, да ће царъ текъ при крунисанію те велике милости чинити. — Но было како му драго, за долазакъ цара чине се огромна спреманя. За време иъговогъ бавленя у Варшави држаће се три бала: еданъ ће давати варошъ, другій ће давати благородство, а трећій самъ царъ. За другій балъ даваће благородство целогъ краљства новчане прилоге, кои несмеду бити манъи одъ 20 рубала сребрны, тако, да ће сума преко миліонъ рубала изнети. — Царъ ће одсѣсти у палати Лацѣнковой.

Изъ Петербурга телеграфираю „Ле нору“ да се царъ Александеръ кренуо 6. Мая на путь у Варшаву. Тай истый листь явля, да се непрестано прикупа войска у околии Варшаве у селу Повински, и да ће брой те войске надъ коіомъ ће царъ смотру држати, износити 56.000 момака.

— Князь Ливъи, кога е краль белгійскій цару рускомъ послао, очекиваће истога у Варшави.

— Изъ Петербурга являю „Конституціонелу“ да су се обе гренадирске дивизије съ Крима у Москву кренуле, и мысли се, да ће оне до времена крунисаня тамо стићи. Одма за овимъ гренадирскимъ дивизијама кренуће се съ Крима и кавалѣрія.

— Една телеграфска депеша явля да е генераль Виліамъ у Петербургъ стигао, одкуда ће се онъ наскоро у Англеску вратити. — На утврђеняма Ревала живо се ради и оправля.

ФРАНЦУСКА.

У Француской врло су се яко разлиле реке, и учиниле су грдну штету и опасностъ е тако велика, да префекти изъ южне и средиѣ Француске свакій данъ по три депеше цару Наполеону шялю.

— У Паризу 9. Мая. Сви градоначелници оны варошій, у којима е столица префекта и под-префекта, доћи ће о државномъ трошку у Паризъ на свечано крштењѣ Францускогъ царевиѣа.

У другой половини Мая месеца отићи ће еданъ државный паробродъ у Чивита-Вечію по оногъ кардинала, кои ће заступати Папу при преднаведеномъ крштењу. Овај ће се кардиналъ извести на суво у Марсель и одѣшће у елизейской палати.

АУСТРИЈА.

„Загребачке новине“ являю, да е князь Павле Естерхази избранъ, да при торжественномъ крунисаню цара рускогъ у Москви дворъ аустрійскій заступа. У Варшави пакъ поздравиле цара одъ стране Аустрије князь Лихтенштайнъ.

ГРЧКА.

Краль грчкій Отонъ очекуе се 2. Юнія у Бечу, гдѣ ће одѣсти у палати великогъ войводе Албрехта.

ПРОТОКОЛИ КОНФЕРЕНЦІА.

(продужено)

Протоколъ XVI.

Сѣдница одъ 15. Марта 1856. год.

Присутствовали су: пуномоћници аустрійски, француски, англески, руски, прайски, сардински и турски.

Прочита се и одобри протоколъ последнѣ сѣднице. Грофъ Валевскій прочита предлогъ о уговору, кои има заменити лондонскій уговоръ одъ 1. Юлія 1841. год.

Предлогъ се одобри.

Грофъ Валевскій прочита чланке 15—30 уговора о миру, кое конгресъ прими.

Грофъ Валевскій примѣти, да е садъ редъ на чланкъ, кои се тиче повлаченя союзничке войске изъ турске земль. Онъ напомене, да се у уговорима, кои су раніе у томе погледу заключени съ Портомъ, одређую ро-

кови, кои су доста недовольни, да се войска и убойне ствари, кое се садъ налазе у Криму, однесу. Онъ іоштъ дода, да се повлаченѣ има одма започети чимъ се заключи миръ, и да Француска и њни союзници намераваю повући войску што пре, премда и найкраће време неможе бити манѣ одъ 6 месецій: по чему саюницима високе Порте ніе никако могуће за уговорено време испунити обвезателства, коя су у томе погледу на себе узели; па зато е то стваръ, о којой валя споразумети се.

Услѣдъ тога заключи конгресъ, одма, чимъ се заключи миръ, састати се па учинити наредбе о повлаченю и одредити рокове, докле се оно има свршити.

За другу сѣдницу остави се, да се приме последнѣ чланци уговора о миру.

Предлогъ пакъ о уговору, кои се између Русіе и Турске има заключити, и кои е доданъ къ протоколу X. прими се прерађенъ.

(Слѣдую подписи)

Протоколъ XVII.

Сѣдница одъ 16. Марта 1856. год.

Присутствовали су: пуномоћници аустрійски, француски, англески, руски, сардински и турски.

Протоколъ последнѣ сѣднице прочита се и одобри.

Грофъ Валевскій прочита чланке 31—34 главнога уговора, а тако и додатакъ къ уговору, кои се одма приме.

Пошто су прочитани и примљени сви чланци, предложи грофъ Валевскій, да се конгресъ сутра састане, те подпише уговоръ о миру заедно са додатцима. Онъ уедно и то предложи, да се у неделю 18. Марта подпише миръ.

Конгресъ се съ тимъ сагласи.

Грофъ Валевскій наипосле примѣти, да конгресъ, башъ и кадъ подпише миръ тимъ іоштъ неће свршити свое послове. Онъ се има и после састанти: да се споразуме о свему, што се тиче престанка воеваня а особито блокованя. Треба после саставити и наредбу за комисію, коя ће ићи у княжества. Наипосле валя учинити и наредбу, како да се осигура повлаченѣ изъ своју земаля, кое саюници заузимаю.

Конгресъ на то заключи, да ће се и даль састаяти.

(Слѣдую подписи).

Протоколъ XVIII.

Сѣдница одъ 17. Марта 1856.

Присутствовали су: пуномоћници аустрійски, француски, англески, прайски, руски, сардински и турски.

Протоколъ предидуће сѣднице прочита се и одобри.

Такође прочита се и одобри и главнѣ уговоръ са три додатка.

Пуномоћница, пошто у 16. чланку главнога уговора онде, гди е стаяло *Тулча*, метну *Искча*, ударе свакій свой знакъ на главнѣ уговоръ и на додатке, а за сутра у подне оставе да иѣ подпишу.

Овај протоколъ прочита се и одобри.

(Долазе подписи.)

Протоколъ XIX.

Сѣдница одъ 18. Марта 1856.

Присутствовали су: пуномоћници аустрійски, француски, англески, прайски руски, сардински и турски.

Пуномоћница у подне саставши се у сали, гди се саветую, сравне акта, на која су у прошлой сѣдници ударили знакове и то:

- 1) Уговоръ о миру.
- 2) Уговоръ о мореузима.
- 3) Уговоръ о лавимъ лађама, кое ће прибрежне државе држати на црномъ мору.
- 4) Уговоръ о аландскимъ островима.

Пошто се сва та акта нађу, да су надлежне форме, пуномоћници иј подпишу и ударе свакиј свой печать са грбомъ.

По предлогу грофа Валевскогъ изяснисе конгресъ, да е примиріе збогъ заключевя мира продужено донде, докле се непоизменяю потврђени. Пуномоћници француски, енглески, сардински и турски съ ѣдне, а руски съ друге стране уговоре, да се одма разашлю заповести за ту цѣль.

Грофъ Кларедонъ предложи да се иде у Тилѣріе, те яви цару, како е конгресъ свршио посао мира, за кои се Нъгово Величество толико заузело, и кои е Европа ѣдва чекала. Грофъ Кларедонъ примѣти, да ће такавъ поступакъ справъ суверена земљ, у којой конгресъ ради, уѣдно быти изразъ захвалности, која припада висо-

комъ благоволеню и пріятельской гостолубивости, кое су пуномоћници, свакиј за себе и сви заѣдно, коды Нъговогъ Величества предметъ были. Онъ даль дода да е уверенъ іошъ напредъ, да ће суверени, кое пуномоћници имаю честь заступати, сасвямъ одобрити све што е годъ сходно, да се покажу чувства страхопочитанія и високогъ почитованя, коима су пуномоћници обузети справъ личности цара Наполеона.

Конгресъ са ревностномъ еднодушношћу одобри предлогъ грофа Кларедона,

Грофъ Валевскій захвали грофу Кларедону на томе предлогу, и увери, да ће царъ, нъговъ светлый суверень, тай поступакъ врло признати, и быће врло благодаранъ како на чувствама, изъ кои онъ произилази, тако и на еднодушной ревности, съ којомъ е одобренъ.

Овай се протоколъ прочита и одобри.

(Долазе подписи.)

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Кенигсбергу 10. Мая. Нъг. Велич. краль прайскій, удова царица руска и великіи князь Михаилъ стигли су данасъ у 6 сатій по подне у Кенигсбергъ.

О Г Л А С И.

Стецншта се отвараю:

1. При Суду Окр. Београд. надъ целимъ иманѣмъ поч. Косте Савића изъ Гроцке, до 31. Мая.
2. При Суду Окр. Ужичкогъ а) надъ целимъ иманѣмъ пок. Вукашина Стояновића изъ Раче, до 28. Мая: б) надъ целимъ иманѣмъ пок. Павла Груичића изъ Заселя, до 30. Мая.
3. При Суду Окр. Чачанскогъ надъ целимъ иманѣмъ презадуженогъ Вучка Јоксимовића изъ Чачка, 30. Мая.
4. При Суду Окр. Пожаревач. надъ целимъ иманѣмъ пок. Стоке Перића изъ Ботовца, до 30. Мая.
5. При Суду Окр. Крушевачк. надъ целимъ иманѣмъ презадуженогъ Алимпія Савића изъ вароши Трстеника, 30. Мая.
6. При Суду Окр. Ђурійск. надъ целимъ иманѣмъ поч. Стевана Илића изъ Параћина, до 30. Мая.
7. При Суду Окр. Валѣвскогъ надъ масомъ пок. Митра Миловановића изъ Д. Лайковаца, 30. Мая.

Продавање се на Лицитаціи:

1. У селу Ландолу Округ. Смедер. сво неповретно имањ припадајуће къ маси поч. презадуженогъ Никодія Ђремійћа, 28. 29. и 30. Мая.
2. У Желъзнику, Окр. Београд. сва неповретна добра Јована Арсића, 29. 30. и 31. Мая.

При Суду Окр. Валѣвскогъ има, 7000 дуката цес. за издаванѣ подъ интересъ.

(1—3) Ёдна кућа и една меана обе одъ дрвеногъ матеріала принадлежеће маси поч. Ђуре Ракића изъ ово-странске Митровице, и една до друге на едноме плацу лежеће, кои се са лица чаршије изъ 7. фатій и 2 шуха ширине, а въ Сави између сокака 10 и по фатій дужине састои уѣдно са истимъ плацемъ прецѣнѣне у 3360 гроша чар. као и една башта истой маси принадлежећа и у поло недалеко одъ вароши Митровице постоећа, која се изъ 18 фатій ширине и 11 фат. дужине состои, и која е у 100 гр. чарш. ошачована, имаю се по рѣшенію Суда ооокружи. одъ 30. Марта тек. год. № 4667 у полузу масе средствомъ явне, тридневно држати се имаюће лицитаціе на лицу места, сирѣчь у Митровици 5. 6. и 7. дана наступаюћегъ месеца Юнія тек. г. продавати, и трећій и последній данъ лицитаціе, после подне у 4 сата по европейски, ономе уступити, кои за иста добра найвећу цѣну даги обећа и готове повце одма положи.

Продаю изчислѣны масалны добра дакле као и дане држати се имаюће лицитаціе настоећимъ Началничество Окр. Шабачк. обзнаио свима, жительима отечества нашегъ, съ тимъ, да бы се свакиј онај, кои волю има

иста добра купити, у гореназначене дане у Митровици нашао, и при лицитаціи присуствовао.

№ 2860. Издаио одъ стране Началнич. Окр. Шабачк. 11. Мая 1856. у Шабцу.

Подписаный, преселио се о ђурђеву-дне у кућу Пере Бурмутпића до г. Г. Кумануде. Являюћи ово почитаеимъ своимъ гг. гостима а и осталою почитованой публики, моли, да га и у напредакъ нъювомъ посѣтомъ почествую. Онъ ће и одъ сада издавати кость и моћи ће свакиј по вољи своіой или одности кући, или се у нъговой кафани костирати. Обећава се тако исто, да ће свакогъ, како добримъ и вкуснимъ слима, тако и одабранимъ разнимъ виномъ, кое ће свакиј моћи на мало а и на аковъ добыти, брзомъ послугомъ, а и найумерениомъ ценомъ послужити.

МИЛОШЪ РИСТИЊЪ.

кафеція.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА